

29. září 1991

číslo 48.

rečník XII.

Z ČÍSLA 48. JSMB ZAPOMNELI VYŠKRTNOUT :

NOVÁ AFÉRA NA OBZORU ! ZA KOGO SE POSTAVÍ I. D. 1991

PRVNÍ BAREVNÁ FOTOGRAFIE ANEB EVROPA VSTUPUJE DO I. D.

LRC - PRVNÍ VIZITKA NOVÉHO PŘÍSPÍVATELE !

Okresnímu soudu
v Uherském Hradišti

Žalobce : Antonín M á š a , nar.2.6.1971, zaměstnán S10 Uh.
Hradiště, bytem Buchlovice 644

Žalovaný : Zdeněk M i k u l a , nar.7.1.1968, bytem
Buchlovice 742,soukromý podnikatel

Ž a l o b a

Na určení neplatnosti smlouvydávací
ze dne 21.8.1991 a vydání krabičky zápalek
s potiskem karta srdcová sedma a reklamním
sloganem "Kam s reklamou - Na milióny
zápalkových krabiček"

I.

Dne 21.8.1991 jsme spolu s žalovaným a několika dalšími
přáteli besedovali v restauraci Koruna v Uherském Hradišti
o umění a náboženství.
Důkaz : výsledch účastníků

II.

V podvečer jsem se rozhodl, že svému bývalému příteli
- žalovanému daruji svou krabičku zápalek, kterou jsem si
koupil a jež je popsána shora. Byla plná a nepoužitá.
Se slovy přibližně : "Daruji ti krabičku sirek" jsem natáhl
ruku a tuto mu podal. Žalovaný krabičku převzal mlčky, správně
řekl : "Dík." do svého výhradního vlastnictví.
Důkaz : výsledch účastníků
výsledch svědků Petra Žurmana, bytem Uherské Hradiště,
Na Morávce 415 a
Petra Boháče, bytem Uherské Hradiště,
Východ 983, kteří s námi u stolu seděli
a vše sledovali z bezprostřední blízkosti.

III.

Vzápětí se žalovaný zvedl a pravou rukou mi uštědřil
políček. Nedošlo k mé fyzické újmě, protože políček nebyl
veden silou, ale tento úkon měl za účel prudce zesměšnit
mou osobu a také reakci na něj byl smích u okolních stolů.
Důkaz jako bod II.

IV.

V té chvíli mi došlo, že jednání žalovaného jako obda-
rovaného bylo vůči mně hrubým porušením pravidla bývalého
socialistického soužití a já se tedy okamžitě ve smyslu §
409 obč.zák. domáhal vrácení daru. To však žalovaný odmítl.
Intenzita jeho závadného jednání byla tak vysoká a mé
zesměšnění tak hluboké, že odstoupení od daru je důvodné
a proto navrhuji, vydání tohoto

r o z s u d k u :

Smlouva darovací uzavřený mezi žalobcem jako dárce a žalovaným
jako obdarovaným dne 21.8.1991 se ruší. Žalovaný je povinen
do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku vydat žalobci
plnou nepoužitou původní krabičku zápalek s potiskem
karta srdcová sedma a reklamní slogan Kam s reklamou?
- Na milióny zápalkových krabiček.
Ve stejné lhůtě je žalovaný povinen uhradit žalobci náklady
řízení.

V Uherském Hradišti dne 23.8.1991

Antonín M á š a

D A L O S E T C Č E K A T

16. srpna 1991 sdělilo FMV ČSFR naší redakci výsledky lustrace jednotlivých redaktorů a příspěvůatelů. I když se projevíly snahy některých osob tyto navýsost zájímavé informace tuctit, nebylo jim popřáno sluchu a redakční rada rozhodla seznámit se závěry lustrace širší veřejnost. Na tomto místě je třeba podotknout, že z učiněných odhalení nebudou vyvozovány žádné závěry. Mení proto čeho se obávat. Přístupne k protokolu.

Jako první je uveden pan JMC. Byl registrován v registru svazků č.283 pod číslem 21 304 s krycím jménem Kyklop. Zapsán byl mezi tajné spolupracovníky a tuho činnost vykonával od 28. dubna 1978 do 17.prosince 1989, kdy byl registr svazků ztrezorován. K dobru pana JMC je nutno dodat, že u jeho jména bylo uvedeno: Nepfiliš schopný. Nicméně ve světle těchto zjištění se vyjasnily výroky dotyčného o tom, že o každém z nás /tedy redaktoru ID/ má doma založen tlustý rasoikl. Není již pochyb o tom, jakým způsobem jej získal. /A to jsme se tenkrát jeho slovům smáli!!!!/

Pan Moták byl registrován v registru svazků č. 176 pod číslem 18 402 a krycím jménem Lynch. Byl vlastníkem konspiračního bytu v ul. Boženy Němcové, který od 18. října 1980 do 3. ledna 1990 propůjčoval k setkáním prominentů KGB a STB. Ani pan Moták neustál v očích šéfů tajné policie bez poskvrny. V jeho osobním spise /1/ je uvedeno, že 7. května 1986 při setkání poručíka Mráska s kapitánem Volkovem neutřel prach a zapomněl vyluxovat. V gauči byly též nalezeny štenice. Perličkou, která do jisté míry dokresluje páně Motákův charakter, je správa, že ještě v noci ze 16. na 17. prosince 1989 v jeho bytě nocoval V. Bifák, který dále pokračoval ve směru na Kunovice.

Pan Květoslav Krystýnek byl zaregistrován v registru svazků č. 233 pod číslem 26 001 a krycím jménem Hrabě. Pracoval jako důvěrník od 3. února 1979 do 2. září 1989. /Tedy jediný, který přerušil styky s STB ještě před Velkou listopadovou kapitalistickou revolucí./ Jeho úkolem bylo zapisovat si SPZ západních automobilů přijíždějících do Buchlovic, ale hlavně - a v této činnosti pokračuje setrvačností dodnes - rozšiřovat poamluvy a fámy týkající se šlechtického rodu Berchtoldů. V jeho spise je uvedeno, že byl navržen na povýšení, ale neshodami s místní organizací /jmenovitě p. Rybou/ si postup zarezil.

Překvapivý je fakt, že ani jeden z výše uvedených nepobíral na vlastní žádost za svou činnost plat. Inu, do svědomí nikomu nevidíš.

Ale situace není tak zlá. O panu Horstovi nebylo v registrech svazků zjištěno ani zbla s dotazem na příslušných místech jsme se dozvěděli, že se jednalo o disidenta tak podzemního, že se o něm STB dozvěděla vlastně až na sklonku své existence. Touto cestou mu děkujeme za morální podporu, kterou věnuje našemu listu.

Ostatní dopisovatelé, jak bylo zjištěno, jsou jen malé, bezvýznamné rybky. Semí tedy vidíte, vážení čtenáři, že lustrace nedopadla pro ilegální demokracii nejhůř, což nám všem dává nemalou naději do budoucna.

Redakční rada

HARABURDA - OBLEČENÍ K VRTÁNÍ HNOJOVÝCH OTVORŮ A TUNELŮ

Vážení čtenáři, příznivci našeho listu, po delší odmlce se znovu setkáváme s Haraburdou. Kolekci dnešního netradičního obléčení pro vás připravila akciová společnost "HOVNO" /Honosné, Vhodné, NOSivé/, která své modely nabízí již od letošního dubna. O jaké oblečení jde, hned se dozvíte.

Nás, lidi z dědin, nemůže překvapit nějaká ta halda hnoje před domem, na poli nebo na hnojišti. Nechodíme kolem ní s ostychem, opovržením, ale ne taky jako básníci a neskládáme nad ní verše ani nepíšeme baladické romány. Nás, lidi z dědin, nadšené ze zahrad, polí, budování zdí, domů, sklepů, udíren a pergol, nad kopou hnoje napadne snad jiné, buď si na hnoji v polehu odpočinout, nebo si v něm vyryt tunely, jak to dělají ty malé děcka v písku. A co budování hradů a vzdušných zámků z hnoje? Ale o tom někdy příště.

Ane přátelé, na pomoc této jmenované činnosti nám právě přichází akciová společnost "HOVNO", která nabízí vhodné oblečení na vykopávání tunelů v hnoji, a to je tématem dnešní Haraburdy.

Oblečení z "HOVNO" si zajišťujete v dostatečném množství a předstihu, podle informací soudružky vedoucí Papalášové je poptávka velká jako kráva a široká, komplikovaná zakázkovým krejčovstvím pro abnormálně odrostlé jedince či defektní. Při výběru oblečení je důležité uvědomit si, jak veliký a široký otvor /tunel/ budeme v hnoji hloubit a jakým způsobem budeme práci provádět. Krejčí z "HOVNO" žádají i informace o vlhkosti a lepivosti hnoje, druhu hnoje a způsobu speciální ražby, vrtu. / a.s. "HOVNO" zároveň dodává vlhkoměry a lepiměry, k zjištění kvalit hnoje/. Po projevení zájmu vám bude nabídnuta kolekce tří základních druhů šatových kompletů uzpůsobených ke jmenované práci. a to:

A/ PRACOVNÍ KOMPLET "VRTÁK"

Jedná se o poměrně jednoduché návlekové jednodílné oblečení z nepromokavé impregnované celoviny, vycpané vatelínem do bizarních tvarů. Otvory na oči, nos a ústa jsou zajištěny, možné přiložení roušky nebo dýchacího přístroje. Celý komplet působí jako veliký vrták, kterému je podobný i svým vzhledem. Pomocí rukou a nohou se pracovník/vrtač/ v kompletu zavrtává do hnoje, až provrtá celou hromadu a vyloze druhým koncem. Použití tohoto kompletu se doporučuje v hnoji kyprém, měkkém, mazlavém s obsahem krátkých stonků trávy nebo slámy, aby se nám dlouhá stébla na "vrták" nena-motávala. Pozor na směr vrtu a na tzv. nekonnočná hnojiště a hnojní haldy na družstevních polích, odkud by se vám onen živý "vrták" nemusel už vrátat. Před skutečným vrtu doporučuji nakreslení projektu hloubení chodby.

B/ PRACOVNÍ KOMPLET "HNOJIVEC"

Tento komplet je též nazýván "KAT". Jedná se o jednoduchou kurtku přes hlavu, rubáš s dlouhými rukávy a kalhoty- pajtalony. Společnost jej dodává ve třech barevných odstínech- růžová, fialová a sračková. Materiál - impregnovaná pytlovina. Tento komplet je uzpůsoben na hrabání otvorů v tvrdším hnoji a působí jako dokonalé celotělové montérky. Doplnkem je krumpáč, lopata, gumová obuv a gumové rukavice, příp. protiplynová maska nebo respirátor. Způsob provádění otvorů v hnoji není v tomto případě výrobcem specifikován.

C/ PRACOVNÍ KOMPLET "DĚLNÍK"

Tento pracovní komplet se nemusíme nijak zobrazovat, protože se jedná o jednoduché montérky z kepravého plátna s tou výjimkou, že jsou silně impregnované olejovou vrstvou. Pracovní komplet Dělník se doporučuje k hloubení velkých otvorů, tunelů a jeskyní v hnoji s dostatečným větráním a prouděním vzduchu. Dodává se v barvách: rudá, hnědá a růžová. Doporučený způsob práce není též specifikován, protože jde o jakékoliv kopání kopálem, rytí rýčem, házení lopatou nebo sbíjení sbíječkou či pneumatickým kladivem v poměrně tvrdých, vyschlých, aležených, málo perezních hnojích.

Nakonec vám ještě chci připomenout, abyste při každé práci nezapomínali na osobní hygienu rukou a zubů a abyste dbali všech předpisů o požární ochraně/vznícení hnojních plynů-bioplýnů při kouření v hnojních vrtech a chodbách/ a bezpečnosti práce/ zadržování, zasypání, zlomeniny, zalití kopajícího podpovrchovou močovicí apod.//.

Tak tedy, rychle do toho a všechno je hotovo?! Příjemnou práci a radost vašich dětí z hnojních otvorů, tunelů a jeskyn

vám přeje

Květos Krystýnek
hnojekopač

Handwritten signature of Květos Krystýnek.

Agé Nekr - SYMBOLY /prvotina/

Chlastám pivo
za praskání stolů
nemohu se zbavit
falických symbolů

Handwritten mark resembling a stylized "W" or "3".

Das staatliche Schloß
Jaroměřice / Rokytná
PLZ 675 51

Das Barockschloß gehört zu den mächtigsten Architekturbauten der 1. Hälfte des 18. Jahrhunderts bei uns und in Europa. Die ursprüngliche mittelalterliche Festung wurde Ende des 16. Jahrhunderts in ein Renaissanceschloß umgebaut, das im Mauerwerk des jetzigen Barockgebäudes erhalten blieb. Im Barockstil wurde das Schloß unter dem bedeutendsten Geschlecht, das das Herrschergut von Jaroměřice besaß, den Questenbergs in den Jahren 1700 - 1737 umgebaut. Der Umbauentwurf wurde von dem bekannten österreichischen Architekten J. Prandtauer erarbeitet. Gleichzeitig mit den Gebäuden entstand auch der Schloßgarten französischen Stils. Janseits des Flußes Rokytná, an dessen Ufern sich der Park erstreckt, befindet sich der weiträumige Teil im englischen Stil. In seiner ruhmreichen Zeit war Jaroměřice das Zentrum des kulturellen Lebens, das hier Jan Adam Questenberg /1678-1752/ gestaltete. In Jaroměřice gab es damals eine große Bibliothek, Gallerie, Theater und eine eigene Kapelle. Der Kapellmeister der Schloßkapelle war der bekannte böhmische Komponist František Václav Míča, der auch die erste tschechische Oper über die Gründung der Stadt Jaroměřice schuf. Gegewärtig ist das Schloß mit seiner Installation eine Stilrekonstruktion des Barocksitzes mit einer Musikausstellung.

Wir bestätigen Ihre verbindliche Bestellung auf den ... um... Uhr.
Für die Reservierung des Schloßführers verrechnen wir 10% des Eintrittspreises, der für Erwachsene 15 Kčs, für Kinder 5,- Kčs beträgt.

Falls sich die Gruppe spätestens 15 Minuten vor der vereinbarten Zeit nicht meldet, ist die Reservation storniert.

Das Schloß ist für die Besichtigung im April und Oktober in der Zeit zwischen 9 und 16 Uhr, lediglich samstags, sonntags und an Feiertagen zugänglich.

Vom Mai bis 31. August von 8 bis 17 Uhr, im September von 9 bis 16 Uhr. Am Montag und am Tag, der einem Feiertag folgt, und am Staatsfeiertag ist das Objekt nicht zugänglich. Die Mittagspause ist von 12 bis 13 Uhr.

Der Parkplatz direkt vor dem Schloß.

Unterkunft und Essen im Hotel OPERA, etwa 300 m Schloß entfernt.

Telefon: 0617/972230

972232

Thomas

D O P I S R E D A K C I

Vážení redaktori!

Chodíváme s tatíčkem na procházky, já, můj mladší bratr a moje mladší sestra. Učíme se při tom dělat rýmy.

Letos v létě jsme šli procházkou za Mařatickými vinohra-
dy na pahorek zvaném Rochus. Tatiček nám dal úkol, abychom ke-
ždý složil nějakou básničku o tom, co kolem sebe vidíme. Šla
jsem chvíli napřed a uviděla jsem pěknou vesničku, na kterou
právě svítilo slunce, Březolupy. Při tom jsem složila tuto
básničku:

Aj hle, u lesa vesnička,
bělounká, milá a čistá,
tém, kteří na poli pracují,
na večer útulek chystá.
Slunce se do ní opírá,
chaloupky bělostně svítí,
na lukách kolem dokola,
pestrí se všech barev kvítí.

Tatíček i slečna učitelka řekli, že je to hezké. Jestli se Vám to líbí, otiskněte to.

Anděla Kropáčková

Ano. Anno. hazké, proto jase otiskli.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Z L O T Ě I L Á K R Á D E Ž

Známy derekreační ústav v Bytízi u Příbrami hlásí, že se z místního skladu střeženého automatickým detektorem stratil značný počet krumpáčů a lopat, většinou historické ceny, neboť jde o nářadí z padesátých let tohoto století, jen vzácně se dochovejší. Vyšetřující komise se domnívá, že pachatelé se ne-rekrutují z řad tzv. "pracovních výtržníků", kteří narušují všeobecný program zkracování pracovní doby na minimum, ale z jistého sběratelského kroužku.

[illegible]

V Z P O U R A S T R O J S

Výpočetní koordinační stanice tichomořské oblasti na Vánočních ostrovech oznámila, že počítače, umístěné v jejích rozsáhlých laboratořích, odmítly nadále přijímat svěřované jim úkoly. Stroje se daly slyšet, že nízká odborná úroveň jejich programátorů řádnou činnost spíše brzdí, než aby ji urychlovala. Řediteli stanice doručily stroje sdělení, že - podle jejich vlastních výpočtů - může ze této situace počítat do šesti neděl s okamžitou výpovědí.

Ze zpráv světových agentur přejal

H o r s t

JAK SE DVA PSI BILI O KOST AŽ PŘIŠEL PÁN A KOST JIM VZAL

"Ahoj Rando, hned pojedeme. Je? Vezmeme te po silnici do Rudic, potom se kousek vrátíme, musíme zajet na Hestějov, než začne péct slunke, tak ať sme pěkně v Ostrohu. Ten kousek nazpátek, to uděláme za moment. Příkaz máš? No? Za chvíli vyjedeme, enom si ještě brnknu. Připrav se," ukončil náměstek rozhovor. Ještě se chvíli díval na šoféra Volhy a přemýšlel zároveň o tom, co by mu ještě připomněl a myslil i na to, kam všude má volat.

"No, hmmm, óe," odpověděl střesený řidič. Poučení, že by s tou svou Volhou měl jet po cestě je těžké k přežití i pro přiblíženějšího člověka a ne tak pro normálního a ještě k tomu hned po ránu, kdy je člověk ještě zmáčkнутý na polovinu z cesty autobusem do práce a když ještě neměl ani hlt káfé. Ale přesto se zdálo, že se nakonec vzchopí a promluví něco souvislejšího, jenže k tomu už nedostal příležitost.

Náměstek bleskově pochopil z těchto tří slabik i to, a čem Randa nechtěl ani tušení.

"No, snad nechceš říct, že někde si chce vztít zadek někam, a já budu cestovat s aktevkou v ruce. Ha, to je přece nemyslitelné. Já myslím, že slove náměstka má v tomto závodě ještě nějakou váhu. O tom se přece nebudeme bavit."

"Né."

"No tak, enom si brnknu," ukončil rezolutně náměstek a mířil ke dveřím budovy.

"Enom náměstek včera csi, prý ..., " získal na chvíli iniciativu řidič.

"No a co náměstek, si myslí, že když včera něco csi. Snad nechceš říct, že prodejně- nákupní náměstek je víc, než náměstek žrádla zvířat. Víš co, řekni tomu svému náměstkovi, ať si laškově uvědomí, že někde tady musí zařídít, aby měl okres co žrat a jestli si chce někam jet, tak má spoustu jiných možností, než naši závodní Volhu," a zmizel za dveřmi.

"Šak máte dveře vedle, ale co poledačem," mávl Randa rukou a šel vycouvat autem ven z garáže. Vyjel s ním na dvůr závodu, vylezl ven, že zavře dveře garáže, ale v půli cesty se zadumaně zastavil, chvíli nečinně postál a pak se nakonec vrátil k autu. Otevřel víko motoru a zadumaně se podíval, jestli je přítomna autobaterie- ani ne tak z nevědomosti, jako spíše proto, kdyby si náměstek cestou vzpomněl a zeptal by se, jestli se díval má-li tam autobaterii, aby mohl s klidným svědomím říct "je".

Potom šel zabouchnout dveře garáže a s pocitem blaha zamířil do címrky uvařit si káfé.

Jen postavil vodu, nachystal hrnek s kávou a z krabičky vytáhl jednu spartu, už ho vyrušil hlas prodejně- nákupního náměstka. Címrka byla velká asi tři krát tři metry s jedním oknem bez tlumících předmětů, takže to vypadalo, jako by náměstek použil dánské rozhlasy: "On chce někam jet?"

"Ano, kdesi tam a nazpátek a cestů se máme eště někde stavít."

"Nikam nepojede! Jednou jsou žně, je potřeba zajet do Hojkovic a do Bánova, domluvit se co a jak. Čoveče, co si myslíš, že žně jsou nějaký šestákový výprodej nebo co, takové množství kvant

se musí dovézt a vysypat a o uskladnění ani nemluví, Fando, to musí být organizované, to musí klapat a kdo to všechno má zařídít?"

Náměstek dal Fandovi chvíli pauzu, aby si tyto holé skutečnosti mohl řádně uvědomit a pokračoval: "Pěkně řekni tomu náměstkovi, že může jet až se vrátím já a připomeň mu to, že o tom, kam pojedou osobní auto, budu vždycky rozhodovat já, protože prezatím oddělení dopravy ještě pořád spadá do odbornosti prodejně - nákupního náměstka. Ano? Za hodinku vyrazíme, zatím si zjisti, jestli tam máš benzín."

"Jo, ale čuješ, Antoníne, šak ho máš vedle svého kanclu, tak mu to řekni sám," Fanda už začínal pracovat na plný výkon a ještě dodal: "Já su enom řidič."

"O tom se já s ním nebudu bavit," dodal na odchodu náměstek ještě před nekompromisním zavřením dveří zvenčí.

"No nech, vypiju si kávu, zakůřím a potom se uvidí," zabrblal si pro sebe Fanda. Herkou vočou si doplnil čtvrtlitrový hrnek až po okraj a ještě tam natěsnal tři kostky cukru. Zamíchal to lžičkou, spokojeně se usadil na židli u okna a zapálil si cigaretu.

Za půl hodiny už měl i umyté nádobí. Do dveří nakoukl náměstek žrádla zvířat. Pochvalně kývl na připraveného Fandu a klidným hlasem pronesl: "Tak pojed, jedem, příkaz mám podepsaný na tvoje auto od ředitele, takže není co řešit, do oběda jsme i nazpět. Pojedem po silnici."

Na dvoře už byli očekávání prodejně - nákupním náměstkem: "Kam jedete, o ničem nevím!" zjišťoval.

"Do Rudic a Hostějova," odpověděl náměstek žrádla zvířat, "do oběda sme zpátky, příkaz mám podepsaný ředitelem, potom si můžeš jet kam chceš."

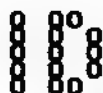
"Neexistuje. Už jsem říkal Fandovi, že musím jet do Bojkovic!"

Já musím do Rudic, tu to mám na papíře, chtějí krávy pro krávy a nemají to kryté, musím to nějak sesmlouvat, my přece vyrábět musíme, nenecháme zvířata v celém okrese pozdychat hladý!"

A kdo tady řídí žně? Po žních si jezdí kam chceš, ale teď se musí organizovat žně," začínal naléhat prodejně - nákupní náměstek.

Mezitím se otevřelo v prvním patře budovy okno. Vykoukl ředitel: "Fando, peď si nahoru pro příkaz, sfrkneš mi do Brna do zeleniny, dostali citróny a mandarinky," a pomalu chtěl zavřít okno, ale na něco si vzpomněl a znovu se naklonil přes okenní římsu: "Pánové, prosím vás, o čem se tam tak sáhodleuze domlouváte? Jako by ani nebyly žně a plnění výroby žrádla pro zvířata není též na sto procent!"

DrC.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Obsah předchozí kapitoly : 20 ccm

Kam jdeš ? No a co ?! - P o k u s y

=====

A to není všechno ! Kdo si uvědomí, že kontakt s okolím vinou nesdělitelnosti představ není uskutečnitelný, často rezignuje, dá se na chlast, a v tom nejhorším případě, začne vyznávat exaktní vědy. Přílne k tomu, co bylo popsáno, dá se změřit, spočítat. Známe například několik historiků /nebudu jmenovat/, kteří dají na tvrzení, že manželka hraběte Berchtolda neměla prsa, ačkoli neměl možnost je detailně prohlédnout, a srovnává fleret s rapírem, i když se jedná o obyčejný český končif. Jiní jsou schopni popisovat válku v Izraeli, přitom pochybují, že v této zemi alespoň jednou posnídali, takže si nemohou být jistí její existencí. (Ne, tam ne, jak ukazuješ svým nemytým prstem, tam je jen pověšené plátno a pod ním zeď.) Větší zoufalci se dovolávají matematických a fyzikálních zákonů.

I v populárním tisku se objevily drobné zprávy, že Saturnovy prstence se proplétají navzdory Newtonovi, ač nejde o tak důležité jevy, aby je musel pokrýt alibistický relativista bez ponožek.

C.G.Jung (ten Freudův spolupacient) říká ve své předmluvě ke Knize proměn: "... nyní už víme, že to, čemu říkáme přírodní zákony, jsou pouhé statistické pravdy a jako takové musí počítat s výjimkami. Stále jsme ještě vevzali dostatečně v potaz, že potřebujeme laboratoř s jejími striktními omezeními k tomu, abychom demonstrovali neměnnou platnost kteréhokoli přírodního zákona. Přenecháme-li totéž věci přírodě, dostaneme velmi odlišný obraz : každý proces částečně nebo úplně ruší náhoda a to natolik, že za přirozených podmínek je průběh zcela odpovídající příslušným zákonům spíše výjimkou."

Když jsem si přečetl tato slova, chtěl jsem spálit své vysvědčení ze základní školy i se Zápisníkem plamenů a cest, ale nemohl jsem je najít. Přitom není důležité, ženám to tajily školy režimní, myslím, že takové věci se moc nepopularizují ve většině zemí, aby nedošlo k prudkému nárůstu ceny másla.

Není to naposled, co svůj zrak obrátíme v tomto strhujícím putování k Východu. Konfuciánská Čína neznala pojem přírodní zákon. Obdobou mohl být jejich "dynamický princip". Už z toho důvodu že oni nazírali na určitý jev více jako na souhrn náhod než na následek definovatelných příčin.

Ale pak se z nepochopitelných důvodů opět vylezlo na stromy.

Hmatatelné dítě dalšího vývoje člověka - technika, padlo daleko od stromu, když jej vysoko přerostlo. Já stěží rozumím principu ruchadla, a dědeček W.Allena nepochopil vývrtku. Automobil je v mnoha ohledech inteligentnější než jeho řidič a počítače jsou patrně mimozemšťané.

Upřímný čtenář si v této chvíli jasně uvědomí, že se nemá v tomto světě čeho chytit (klame věda, klamou zákony, klamou ženy, klamou slova jako spojovací články), kromě sebe samého.

Svým způsobem je ovšem takové poznání osvobozující.

(Příště si povíme, co říkávají váleční invalidé svým dětem, proč filosofie supluje nedostatek víry a proč se kvůli Neposkvrněnému počatí řezaly hlavy.)

Na břehu řeky jménem

Byla to pěkná sebranka kolem a ještě ke všemu čtyři černoši. Nad řekou povívala mlha a vítr pohyboval rohem zavěšeným na pahýlu větve. Pahýlu větve pahýlu stromu.

Směšný Američan /zemřel v sombreru a s foťákem na krku/ se rozčiloval a sháněl doutníky.

- A já vám říkám, že je to Styx.

- Co je to za šaškárnu, já jsem z dvacátého století.

- A co má být, já ze šestnáctého.

- Já tu nebudu trčet ... u toho Styxu.

- U té Stygy, opravil nervózní dámu sedící muž. Trochu šišla.

Po několika dnech hádek, nervových zhroucení a scén /Američan se dokonce chtěl utopit. Zmizel pod hladinou, ale druhý den došel, odkud jsme přišli i my ostatní, a stal se zádušnivým./, prostě jsme se dohodli, že ač s tím většina nesouhlasí, nevěří tomu a protestuje, je potřeba zatroubit na roh. Nikomu se do toho zvláště nechtělo, byl potažený mechem. Nakonec to zkusil černochoch v basketbalovém dresu (krvácení do mozku po faulu) a skutečně po delším foukání zadul.

Pak už nikdo nepromluvil. A když se jakoby z ničeho v mlze objevila loďka s vychrtlou postavou, nikdo se ani nepohnul. Převozník přirazil ke břehu a nedočkali jsme se zas jediného zvuku. Pomalu natáhl ruku a otevřel kostnatou dlaň. Sedící Řek vstal, vyňal z úst minci, podal mu ji a nastoupil. Charon odrazil.

- Holení máš ? A nezapomeň na peníze.

- K čemu by mi tam byly, po operaci budu mít šák náladu. A kdyby něco, do hrobu si je přeci nevezmu, ne ? Cha,cha,cha.

Moték

SPLNĚNÉ PŘÁNÍ

2 CYKLU

NA
CO

© MOTAČK

